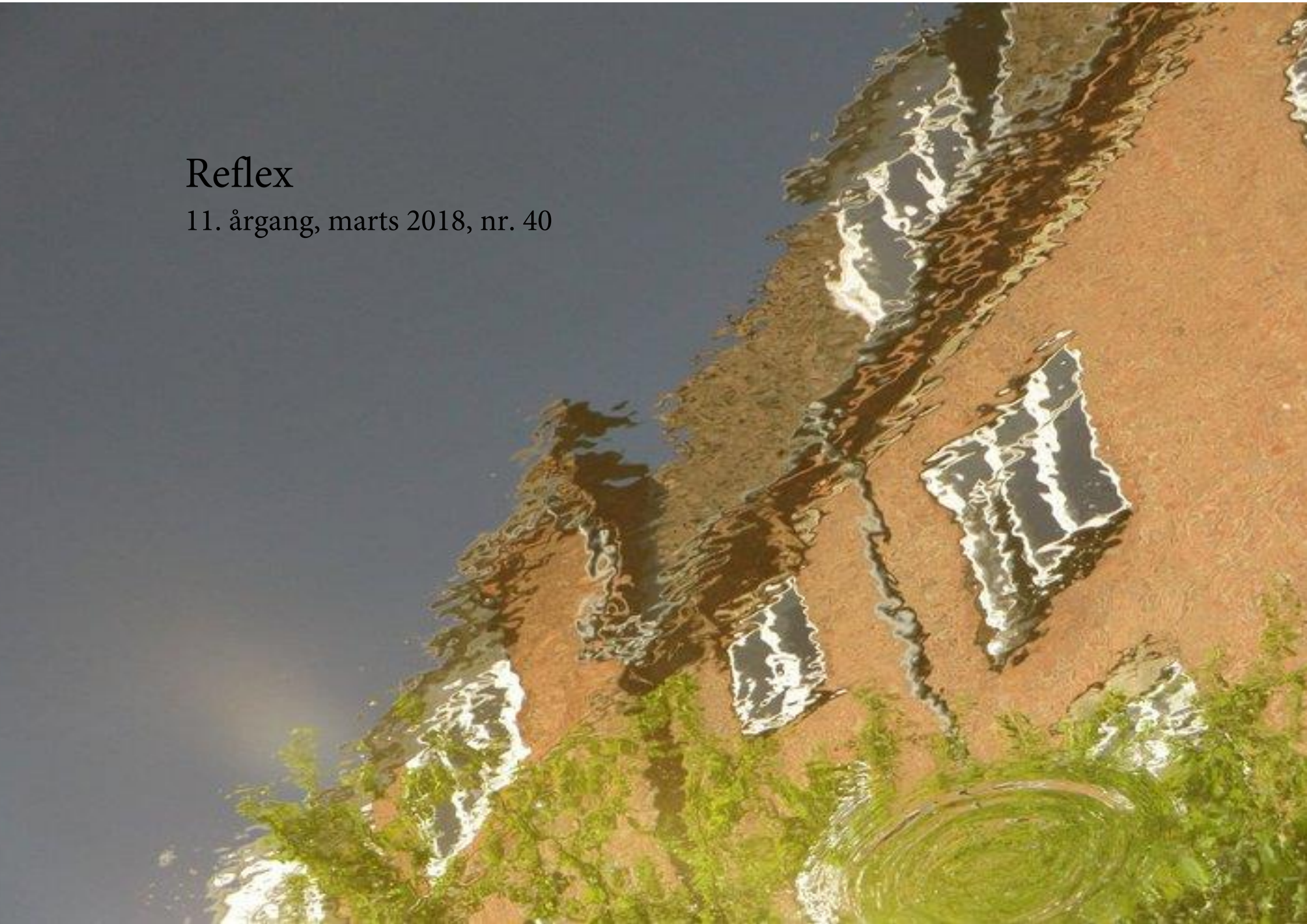

Reflex

11. årgang, marts 2018, nr. 40

Indholdsfortegnelse

Rachid Zarrouk side 4, Nete Krøll side 11, Finn Wiedemann side 14, Anne Bøgh side 17, Hanne Dion Farmoye - side 19, Anni Birgit Sørensen - side 25, Lea Adejuyigbe - side 28, Mette Hove - side 31, Sun Lee - side 32, Essay v/ Søren Skogstad Nielsen- side 33, Oplæsningsfif v/ PernillePoet - side 39, Kjeld Madsen - side 40, Leif Achton-Lynegaard - side 41, Anett Sällsäter Christiansen - side 47, Sean Ryan Bjerremand - side 52, Søren Witten - side 56, Thorvald Berthelsen -side 58, Steffen Weiss - side 62, Niels Østergaard - side 68, Henrik Giversen - side 72, Bjarne Kim Pedersen, side 79

For- og bagside
Anett Sällsäter Christiansen

Grafik side 2
Anett Sällsäter Christiansen

Grafik side 3
Sean Ryan Bjerremand

Foto side 31
Sean Ryan Bjerremand

Illustration side 57
Thorvald Berthelsen

Lyden af min moders stemme

Lyden af min moders stemme klinger i mig
som var hun ved min side
selv om døden har taget hende
mangt et år tilbage

Lyden af min moders stemme
var en lystig kvindes ånde
der lod kampen komme an

lyden af min moders stemme
havde en klang af varme

lyden af min moders stemme
var som skønheden i maj
og intet var hende
for frygtsonet i sin
omfavnelŖe af sine nærmeste

lyden af min moders stemme
klinger i mig hvor end
jeg drager hen
for hun åndede
som en skønsang

Du åbner mig op som sommerblomsten

Du åbner mig op som sommerblomsten og for det er jeg dig evig taknemmelig

Du åbner mig op som sommerblomsten og jeg drejer mine ord hen mod din krop

Du åbner mig op som sommerblomsten og jeg ånder kun for dit kød

Du åbner mig op som sommerblomsten og jeg hviler gerne hos der derfor

Du åbner mig op som sommerblomsten og jeg smiler endnu flere smil hver gang
du træder ind af min dør

FINN WIEDEMANN

Januar 1

Lyset uden for ligner barndommens lys
Selv om det er slutningen af januar
Et hvidligt lys, på samme tid mat og skarpt
Luften er også anderledes
Frisk og klar
Frosthæb der nipper i kinder og læber
Det var ved den tid, min far havde fødselsdag
Og altid sagde, nu bliver det lysere
Og det er rigtigt, det er blevet lysere
Mørket trækker sig sammen dag for dag
Som en flod der langsomt tørrer ind
Myggene danser hen over det grågrønne
græs Men fuglene er stadig tavse
Som instrumenter
Ingen endnu spiller på

Januar 2

Fugleskræmslerne
står ensomme
tilbage på den knoldede
mark og blafrer formålsløst
i vinden

Januar 3

Jeg ledte i hele haven
og det jeg ledte efter, fandt jeg
En dråbe hvidt og gult lyste op
på den mørke baggrund

Når min mor nynnende satte den første buket
på bordet med vintergækker og erantisser
i den lille miniaturevase
var det en triumf
Vi havde endnu engang besejret vinteren
Fra nu af blev alting bedre
som en vifte af lys der foldede sig ud

Det er sådan, jeg tænker
da jeg ser de to vinterblomster
gemt bag brune blade, visne grannåle og snavset sne
Fra nu af bliver alting lyse

Januar 4

En morgen hvor bilruden er lamineret
med frost er det ikke længere mørkt
da vi kører afsted
med kaffekopper og skoletasker
for at holde for rødt
og flette ind og ud mellem lastbiler og
busser I løbet af natten
er himlens blomst sprunget ud
Fra nu af kører vi mod lyset

Er du der?

“Er du der?” hviskede han
“Ja” hviskede hun tilbage
“Du er dejlig” sagde han
“Blød og varm og sød”
“Jeg elsker dig” sagde hun
“Du er mit ét og alt
Når du er min og jeg er din
Er jeg allermest lykkelig og føler mig allermest elsket”
“Er du der” hviskede hun
“Ja” hviskede han tilbage
“Du er skøn og sød og sexet” sagde hun
“Jeg elsker dig” sagde han
Og så lå de dér og var begge to bange for at de forsvandt fra
hinanden for her var lykken
Hel og fin
Og uendelig
Til det sluttede
Men det måtte aldrig slutte

At være, tænke, svinge

Vægelsindet? Mig?
Nej det synes jeg ikke
Og dog
Humørsvingninger? Mig?
Nu blir jeg sur
Og det er da også meget sjovt. Ha ha
Beslutninger? DEM kan jeg træffe
Eller ..øh.. hvad gør jeg, hvad gør jeg?
Humor? Det har jeg (ikke) ..eller Om JEG er
egoist? MIG? Altså MIG? JEG synes ikke alt
handler om MIG. Dét synes JEG ikke. JEG
kan godt tænke på andre end MIG
Nu BESLUTTER JEG mig for at tage det hele
med GODT HUMØR - TROR JEG - Eller
måske bliver jeg sur.. hvem ved? Thi hi..

Uperfekt perfekt

Åh, at være uperfekt perfekt
 Det giver plads til så meget
 Det giver plads til at være god
 Når man virkelig er det
 Og frihed til at være ikke spor god
 Når man er dét
 Åh, at være uperfekt perfekt
 Det gi'r plads til accept
 Især af sig selv
 Men også af andre
 Uanset om vi vil det samme
 Eller det stik modsatte af hinanden
 Åh, at være uperfekt perfekt
 Det giver fred i sindet
 Man kan slippe det pres
 Der ligger i forkerte forventninger
 Fra andre, der slet ikke kender én
 Rigtig, som dén man er, dybest set
 Åh, at være uperfekt perfekt
 Så kan man både skinne i lyset
 Af dét man elsker allermest
 Og have fred med sig selv
 I dét man slet ikke kan
 For man kan rumme det hele
 Også at man ikke kan rumme alt

Danmarks dømmende danskere

Jeg er træt af
 Danmarks dømmende danskere
 (nogle gange mig selv)
 For pokker
 Vi er hurtige på tangenterne
 til at tro det værste
 En masse skidt
 Om andre mennesker
 For det står i avisen! På Facebook.. mm
 Og så hopper vi på den
 Alle har en mening
 Jeg ville ønske
 Vi kunne lære
 At spise brød til
 Og vente med alle vores dumme meninger
 For tænk engang
 Hvor meget anderledes det nogle gange er
 End det vi troede

HANNE DION FAMOYE

1

Grantræer, grønne
trekanter

I skovbrynet

tæt ved hvor jeg bor.

Ædelgran samt enkelte lignende slægter.

Firkanter i landskabet: Udlejningssommerhuse hvor familier flytter ind på skift.

Smukke sandstrande, som strækker sig flere kilometer langs kysten minder mig om hvide kridtstreger på den grønne tavle.

Jeg husker vi kørte i bus, på vej til lejrskole, vejsidetræerne giver træerne et grønt islæt.

Træerne i vejkanthen er nu så udpinte, at de må fældes af sikkerheds- hensyn.

Jeg elsker at gå lange ture med min iphone
sat på shuffle følelsen
af grannåletæppet under
mine fødder

2

Gubby, molly, sugemaller. Fredelige algespisere.

Normalt anses sugemaller som akvariets skraldemænd.

Når jeg banker med pegefingeren på glasset, skynder fiskene sig bort.

Akvariet står i vindues- karmen ved siden af planter og bøger.

Jeg føler mig kønsløs.

Liggende på maven med benene bøjet.

Mine celler er
et offentligt privat rum.
Jeg blev født i Danmark
i 1998

Akvariet fik jeg
i 2008. Jeg fodrer dem en gang om ugen med pulver.

Det er altid trist, når en af dem dør.
Fiskene har altid navne som fx Bobbel, Tut, Bambi,
Geneve, Regnbue, Smukke, Patrik, Karen, Nål, Moskva, Justin Bieber,
Tarzan, Dino, Jumbo, Cherry, Chanel, Lucky, Pia, Fido, Gut, Marokko,
Solbær, Øjenskygge, Gubbi 1, 2 og 3,
Marilyn Monroe, Slørhale, Ariel,
Sne, Mandarin, Frank, Lilla, Dulle, Drypsten, Stribe, Laksen,

Nis, Blondie, Avokado,
Mount Everest, Jupiter og Plet. 3

Det er tirsdag,
jeg sidder på toilettet og kigger på en etiket. Teksten står på
fransk: Lait corporel
med mørkegrå skrift. Den indeholder
400 ml
Etiketten er gennemsigtig på en hvid
flaske
Et blå vandret S
Kapitaler i sølvskrift (eller sølvfarve)

4

Emhætten summer det er sidst på eftermiddagen
Ristet rugbrød en veninde på besøg.

Duften af det ristede brød blander sig med lugten af klor fra
vores våde badetøj der hænger til
tørre på køkkendøren.

Min venindes lillebror har feber
Hun fortæller om hvordan
han ligger i sin seng og skiftevis
sover og ser Netflix.

I sidste uge gik jeg en tur,

hvor jeg så en solsort blive ædt af en kat, på en græsplæne.
Min veninde synes det var synd.

Vi drikker de te og snakker om de fyre,
vi hver især har kysset eller været i seng med. Men egentlig tror jeg
nok, jeg er mest
forelsket i min veninde.

5

De hvide bomuldsgardiner filtrerer solen
så kun en enkelt stråle falder ind,
og lægger sig på min dyne.
Vi har ikke andre måder at elske hinanden.
De enkelte partikler bliver kastet rundt i værelset. Plasticplanten i
hjørnet
får en smule lys.

Forskellen mellem bio og techno
er ikke en forskel mellem
organisk
og uorganisk.

Det virker som Mikroskopiske galakser udfolder sig
i værelset.
Ligesom at modellere og redigere
i 3D

Kroppens materielle totalitet.

6

Iphones er en slags link mellem mennesker.

Billedstrømmen udvisker grænsen mellem
menneske og teknik. Teknologien har været menneskets hjælpemiddel
og slave i århundreder

I 1949 kom den første computer, opbygget efter
hvordan man dengang troede menneskets hjerne fungerede

Jeg kan godt lide at have relationer gennem cyperspace

7

I nat så jeg
en ugle, da jeg cyklede gennem skoven
Store fremadrettede, lysfølsomme
øjne.

Ugler opdeles i to ordner
Måske var det en hornugle
jeg så (stor hornugle, bubo bubo) Den ældste hornugle blev
19 år

Afgrundens sorte tårer.

Natten er stille.
Kulsort,
stjernerne blinker
som diamanter.

Vi er blevet
som fremmede,
der ikke kender hinanden.
Vi har bygget
en mur af kulde
imellem os,
sten for sten
har vi lagt grunden
til de knuste hjerters slugt.
Dybet drager.

Afgrunden
samler vore tårer.

Et brød med krummer i.

Der var jo så det lille fattige franskbrød,
der ikke ejede til det tørre brød,
men som gerne ville være et ordentligt brød
med nogle gode store bøffer
og have råd til at få smør på brødet.
Imidlertid var det ærgerlige ved det,
at brødets bager havde slået større brød op,
end han kunne bage.
Så det lille franskbrød endte med at blive lidt brødflov,
og selv om der var krummer i det beskedne brød,
så måtte det alligevel bryde med sit fortsæt.
Brødet fandt sluttelig ud af,
at det til syvende og sidst er bedst
at være sig selv.
Fra da af tjente det til sit brød
som det daglige brød.
Nu gik det lille franskbrød som varmt brød
og kunne sagtens brødføde sig selv.

Lanterner i natten.

Adskilte må vi leve med savnet.
Sorgen vrider hjertet om.
Smertefuld klagende kval.
Forvreden i sårbar vånede.

Vi færdes i separate rum,
kun opholdsstuen har vi fælles.
Men den er nu lukket af.
Vi mødes ikke mere.

Fortabte i følelsernes kaos
fortsætter vi vores aftenvandring
under stjernernes skær.
Hver for sig og alene.

Kastanje-alléens katedral
som svagt og delvist oplyst
af gadelygters dæmpede lamper
giver indtryk af åbninger.

Som lokkende lanterner i natten
med et skær af venlig varme
afmærker de vejen, sætter de grænsen.
Lukker tunnelens rum.

Men der er stilhed, omend ildevarslende
her i alléens afsondrede verden.
Hjertet vrider sig i smerte.
Søger sin trøst hos træernes tyste tempel.

Tab og vind med samme sind.

Der stod hvirvlende blæst om vinder-vinden
i den hæsblæsende og stormfulde konkurrence
om det største sus.

Et stormende bifald lød til den stormombruste
og feterede vestenvind.

"Vinden vender. Nu får jeg medvind.

Nu venter et liv i sus og dus."

Som den vindende vind sagde med en susende
stemme, lidt forpustet og vindblæst.

De øvrige deltagere blæste uanfægtede videre,
som de gode tabere de var.

Man sagde til sig selv,
at chancen var borte med blæsten.

En lille brise udtrykte: "Blæse være med det,
når bare man ikke er oppustet."

Kun et enkelt svagt hviskende pust hørtes
i en misundelig raslende blafren;

"Højt at flyve, dybt at falde."

The Power

I know the POWER

The power of life
The power of no circumstances
The power of love
The power of hate
The power of lies
The power of truth
I could show you if you would let me

I know the POWER

The power of me
The power of talk
The power of sex
The power of friendship
The power of sorrow
The power of joy
I could show if you would let me

But I don't know the power of
happiness I don't know the power
of you
Show me
I will let you

Dark Cloud

Dark cloud hangin' over me
Dark cloud of pain, sorrow
and despair hangin' over me
Craving....

for happiness
funny moments
moments of joy

but due to the ever existing shadow
I get very careless in my pursue
and often end up hurting myself further
...evil circle

Becoming numb
thinking that it couldn't
possibly get any worse
- always ending up wrong

This pain
this disgrace
Not able to shake it off
Dark cloud hangin' over me

Slipping away

You are so far away
 You are slipping further away
 What shall I do
 to hold on to you

I am falling apart
 bit by bit
 What can I do
 to hold on to you

You are my heart
 You are my life's north
 but see, there you go slipping
 again
 see, there you go slipping again

Have it the way you want

Everybody wants to go to heaven
 - but nobody wants to die

We can only speak of what we believe
 in - that death is cruel
 and heaven is heavenly

Nobody wants disaster

Nobody wants problems
 - but we make 'em all by ourselves

Everybody wants to to heaven
 - but nobody wants to die

Your mind is playing you on
 manipulating your thoughts

You have to get in control
 then you can have it the way you want
 - but you have to believe in all you can be

...but you have to believe in..... All you can be

To survive

Some thinks it's raining -
when it's only dripping

Some thinks it's snowing
-when it's hail

But we all get up each
day craving in our hearts
for hope to survive

.....to survive

Understand we are alike
Acknowledge we are different
Treat each other as equal

.....And survive

METTE HOVE

En kvistlejlighed
I
Indre by
En stor
Kniv på
Køkkenbordet
En pille på
Sofa bordet
En flaske
Lambrusco i
Køleskabet
Og en sjæl
I stor
Fare
Og det blev
Tidligt mørkt
En december
Aften og nat
Højtaleren hvædede:
"The sky is the limit now"
Det var natten
Hvor alt
Ændredes
For altid..

But the sky was the limit

SUN LEE

Jeg vil give dig

al verdens blomster før de visner,
alle de røde roser
vil jeg give dig

Galopere ind med
dem på min
sorte hingst
før vindebroerne
bliver hejset op,
dørene smækket i
Jeg vil fjerne
al dit tøj
elske med dig
på jorden til du råber,
alting omkring os
vokser
kæmpemæssige
solsikker og jordbær

Lugten
af lyng og sand,
salt fra latterens
Hav
Helt nede fra
bunden vil jeg
finde dig levende perler
som bevæger sig,
synger som et kor
af søhesteriddere
igennem havfruernes lår

Oplevelsen

Af Søren Skogstad Nielsen

Jeg har tænkt over, hvad digte er fra min synsvinkel. Jeg har en ringe litteraturteoretisk indsigt, men jeg har skrevet en del digte, så jeg har altså praktikerens synsvinkel. Det udgangspunkt jeg tager, er udsagnet: 'Jeg oplever altså er jeg'.

Descartes stoppede ved tænkningen 'Cogito ergo sum' - jeg tænker, derfor er jeg. Jeg er således indrettet, at jeg starter ved oplevelsen. Det gør jeg, fordi for mig er det sandt, at oplevelse er altings start. Oplevelsen af det at være til, tankerne, følelserne, bevægelsen og alle sansernes bombardement af mig med indtryk. En god del af alt dette sker udenfor bevidsthedens fokus og forbliver i en slags indtrykskaos. Og en del bliver til bevidst opleven. Og det er den bevidste opleven, jeg tager udgangspunkt i.

Drejer det sig nu om, at jeg læser et digt, så kan det være, at jeg bevidst oplever noget. Men skal jeg opleve noget, der svarer til det, den der skrev digtet, havde i sig, så skal jeg have en ordforståelse og en tanke- og føle verden, der harmonerer med ham eller hende, der skrev. Har jeg ikke det, da vil jeg ikke opleve andet end en basal undren over tekstens grafiske fremtræden. Tænk f.eks. på et kalligraferet kinesisk digt. Men harmonerer min indre verden med digterens, så kan jeg få en stærkere eller svagere oplevelse og denne oplevelse kan være modsigende eller samtykkende.

Efter læsningen

Resultatet kan være, at jeg efter læsningen råder over en følelse - en tanke, et begreb, der er mere nuanceret end det var før læsningen eller måske helt ny. At fastholde denne ændring af inventaret i min indre verden er min egen opgave. Oplevelsen kan også være genkendende og svag tæt på det ligegyldige.

Er digtet 'godt eller dårligt'?

Dette afhænger af den læsende, det er altså en privat afgørelse. Én kan mene, at her findes 'rystende stor kunst' fordi digtet, for vedkommende, fik sagt det udsigelige. Dvs. gav ord til en erfaring eller indsigt hos læseren, som ikke var gjort tilgængelig for hans bevidsthed, men lå lige klar til at blive bevidst. I oplevelsessproget kan det udtrykkes som, at materialet til oplevelsen lå klar i personen, men manglede en katalysator før den kunne krystallisere sig ud af det indre indtrykskaos.

En anden kan genkendende sige: 'Naaah joe - det kender jeg så udmærket', hvorefter hun bladrer videre til næste side.

I begge tilfælde var grundmaterialet tilstede, i første situation lykkedes en syntese for første gang i den læsende. I det andet tilfælde "kom læsningen for sent", den læsende havde allerede en syntese af det materiale digtet præsenterede og digtet præsenterede ikke nogle nuancer, der ikke var kendte for den læsende.

Disse overvejelser, tror jeg, kan føre frem til et bud på forskellen på god og dårlig kunst i al

almindelighed. Tilsyneladende kan vurderingen af denne forskel løftes ud af det private - lad os nu se!

Ovenfor erklærede jeg, at det er læserens oplevelse der er afgørende. Hermed er spørgsmålet om god og dårlig litteratur reduceret til at være en privatsag. Det er lidt for nemt, synes jeg. Men det kan der godt gøres noget ved, det viser jeg i det følgende. Men for at komme videre må jeg dog opdele menneskeheden i grupper.

Den opdeling jeg skal bruge, er lidt anderledes. Den kommer her:
Først vil jeg pege på to strømninger, der går durk ned gennem den vestlige civilisation:

Den ene strømning siger, at mennesket er et kemisk-fysisk apparat - "apparatmodellen".

Den anden at mennesket bruger legemet og sanserne til at skaffe sig unikke erfaringsdannende oplevelser. Som 'det levende' ellers ikke kunne have fået. Den vil jeg kalde livsmodellen. Som menneske hører du derfor hjemme i en af disse to strømninger.

Du kan herefter vurdere, hvilken af modellerne du selv hører hjemme i.

Apparatmodellen.

Du er et kemisk- elektrisk- mekanisk system som styres af naturvidenskabelige love. Der er ikke plads i de kendte naturvidenskabelige love til en oplever. Det betyder, at hvis du mener, det er sandt at du har fri vilje, egne tanker, ansvar for egne handlinger, egne følelser, så er det illusioner:

Fri vilje: Du har ingen fri vilje, al din ageren er styret af de materielle årsag-virkningsprocesser. *Egne tanker:* Det har du ikke, det er biologiske processer, der tvinger dine tanker frem, du er et apparat og kan ikke gøre for dem og kan ikke vide, hvad du kommer til at tænke om lidt.

Ansvar for egne handlinger: Det har du ikke, for der er ingen "egne handlinger", da du ikke har nogen fri vilje, har du heller ingen valgmuligheder, de handlinger, du synes at du oplever, at du udfører, er et resultat af din livshistorie og de påvirkninger fra andre 'apparater', som du udsættes for. At 'straffe dig' for en forseelse er meningsløs. For intet i dig ville kunne have hindret dig i at begå forseelsen.

Egne følelser: Det er nogle ændringer, der opstår i din hjerne, som følge af din historie og hvad der sker. Grunden til illusionen at de er dine egne, er at andre ikke synes at opleve dem. Du kan ikke

styre dem, de styres lovmæssigt. Synes du nogen handler ondt eller godt mod dig, kunne du ikke undgå det. Oplever du, at du ønsker at straffe eller belønne nogen, har det heller ikke noget med dig at gøre.

Kort og godt - du flyder hid og did som et blad i bækken og det er så det. De fysiske love tvinger dig til det ene eller det andet.

Livsmodellen

Du er noget levende og søger efter oplevelser i den materielle verden, som du ikke ville have kunnet få uden en materiel "ham". I sammenslyngningen mellem det levende og det materielle gælder de naturvidenskabelige love for det materielle i den udstrækning, det levende giver mulighed for. For det levende gælder andre love.

Fri vilje: Du har en fri vilje, i det omfang du behersker den. Men påvirkninger, der kommer fra dine tanker, sanser og følelser og fra andre levende individer, giver dig også viljesimpulser, derfor kan du ikke altid holde viljen stabil nok til, at du gør, hvad du egentlig helst ville.

Egne tanker: Med din vilje kan du søge at følge bestemte forløb. Men påvirkninger fra dig selv og andre levende væsener, giver dig også tankeimpulser, derfor kan du ikke altid tænke (og handle, red.), som du ønsker.

Ansvar for egne handlinger: Det har du, for - mærk selv efter - du har en indre vurdering af de handlinger i det materielle, som du udfører. Vurderingen kommer også for handlinger, som du kan se muligheden for, men ikke har gjort endnu. Altså: Om den forestående handling er ok eller ikke. Ofte kan du også bruge dine tanker til at supplere denne vurdering.

Apostlen Paulus skrev: Ak - det jeg vil gøre, det gør jeg ikke, men det jeg ikke vil gøre- det gør jeg! Helt nede i den konkrete dagligdag siger vi: "Min mavefornemmelse, fortæller at det er ok" Vi siger sjældent "Min hjertefornemmelse, fortæller at det er ok" - men den er der også - mærk selv efter-!

Naturens materielle love giver dig også kontante vurderinger af dine handlinger. "Av for pokker hvor den maveplasker gjorde nas".

Du har mulighed for at styre dine følelser. Som vi har det i dag, styrer dine følelser oftest af sanserne. Meeeen går vi omvejen, via handlinger, kan disses virkninger også influere på vore følelser. F.eks. Ved at gennemføre en handling man oplever, er rigtig at gennemføre. En sådan virker også tilbage på følelsen og den indre stemme siger: Jeg gjorde dette og det var godt.

Nå - så deler vi os -

Hører du til apparatmodel strømningen, så er et litterært værk noget du udsættes for på grund af naturlovene, og du kunne ikke undgå det. Om værker er gode eller dårlige, er en vurdering, som du derfor ikke kan bruge til noget, for du kan ikke vælge, hvilke værker du udsættes for. Synes du, at du oplever noget ved et værk, er det en illusion, som du må finde dig i.

Hører du til Livsmodelstrømningen så er der en del mere at sige:

Hvad er 'god kunst'? Dette er grundlæggende en privat oplevelse. Det er min tankegang, at det her er nyttigt at se på menneskene, som om de falder i fire grupper, set fra et oplevelsessynspunkt. Disse grupper falder meget godt sammen med 'de fire temperamenter'

De kommer her:

**Jeg forstår og lever
gennem modsætninger**

**Jeg forstår gennem harmonise-
ringen af modsætninger**

**Jeg ønsker at sprænge mine
rammer udenfor dem venter
livet og det frugtbare kaos**

Drømmeren - lever i et
mylder af oplevelser.
Højere! Videre! Dybere!

Byggeren - der ønsker at rumme
alt og udbygge sit univers. Alt
fremmed er en mulig gave.

**Jeg ønsker at være udspændt
i det givnes univers**

Krigeren (kolerikeren)
Det spændte univers der udløser
sig i et målrettet angreb på
alt som eksisterer uden beretti-
gelse.

Analytikerens (flegmatikeren)
Det, der er mig fremmed, har
ingen værdi.

Oplevelsesprocessen

Fælles for typesynsvinklen er, at den beskriver en stillingtagen til en oplevelse.

Når et værk præsenterer sig, så filtreres det først gennem forståelses filtret, her afgøres om det kan "dekodes" til tanker/følelser/stemninger - som er ubevidste. Det som passerer dette filter, er nu i form af "oplevelsesklumper" til stede i personens indre "oplevelsesrum".

Personens værdistrukturer, tankestrukturer og følelsesstrukturer møder nu oplevelsesklumpen, og man vurderer: *Kan dette være i min indre verden?* Udvides denne indre verden, eller begrænses den herved, eller er den uændret?

De fire typer reagerer forskelligt - det vender jeg tilbage til! Resultatet af denne umiddelbare proces afgør om et værk bedømmes som godt, dårligt eller bare ligegyldigt. En generel klassifikation af et værk som god/dårlig kunst, har derfor ingen basis i den menneskelige virkelighed. Undtagen hvis man vælger at inddele menneskeheden i gode og dårlige mennesker. Kan man det? Måske - vi får se!

Temperamenter og oplevelse.

En kunstnerisk oplevelse angav jeg ovenfor som en udvidende/begrænsende og uændrende indflydelse. Her er et bud på menneske temperaments reaktion på sådanne oplevelser.

	Udvidende oplevelse	Begrænsende	Uændret
Drømmeren (sangvinikeren)	Dette er god kunst. Min indre verden svulmer og brager	Dette er hæmmende, indskrænkende forfladigende.	Ligegyldigt - set alle steder. Mange gange før.
Krigeren (kolerikeren)	Dette giver mig saft og kraft	Dette opildner mig til energisk modsigelse	Dette er energiløst, fladt og søvndyssende
Byggeren (melankolikeren)	Jeg har vundet indsigt	Dette giver mig lyst til at afprøve mit indre	Dette er opretholden- de og bekræfter mine indre positioner
Analytikeren (flegmatikeren)	Dette er muligvis værdi- fuldt men fremmed og umid- delbart vil jeg afvise det.	Dette er næppe værdifuldt, da det sætter min indre or- den på prøve.	Dette er behageligt og dejligt kendt - bekræf- ter mine indre positioner.

Som et kuriosum vil jeg lige nævne, at de professionelle anmeldere der er krigere og drømmere vil komme med de mest spændende anmeldelser, medens byggere nok er de mest 'venlige' anmeldere og analytikerne repræsenterer konservative holdninger ;-). Kig på din yndlingsanmelder!

Tanker om Den gode og den dårlige kunst:

Er der noget galt med mennesker, som synes hjerte/smerte digte er gode. Eller at kronhjorten, der står og brøler ved skovsøen, er god kunst? Både analytikere og byggere vil have let ved at indtage denne position. Er der noget galt med mennesker, der synes at alfabetdigte er gode? Både drømmere og analytikere vil kunne værdsætte dem.

Hvis vi indtager den holdning, at menneskerne er her for at gøre verden bedre, så skal de virke i en bestemt retning, have et bestemt værdisæt der styrer deres virke. Det fortæller ovenstående gennemgang desværre ikke noget om.

Så for indeværende beholder jeg den forrige konklusion. Vurderingen god/dårlig kunst er ganske privat, en objektiv klassifikation er der ikke basis for. Men kobler vi ovenstående sammen med værdisæt/livssyn, så kan man nok nå frem til at spå om hvad god/dårlig kunst er for større menneskegrupper. Det kunne være ret spændende.

Der er selvfølgelig også det problem, at meget få af os er "rene" temperamentstyper...

PernillePoets oplæsningsfif

Så har jeg noget klar til Reflex! Tre stks videoer – og den første findes i to versioner. En version (A), hvor jeg præsenterer konceptet, som er: fif til at læse op, og en version (B), hvor jeg bare går i gang. Jeg tænker det er relevant i forhold til en masse af Reflex' skribenter som læsere, at få et par tricks til, hvordan digte og andre tekster præsenteres bedst.

Her er nogle links:

Video 1 – Opvarmning

[Version A:](#)

[Version B](#)

Video 2 – [Artikulation](#)

Video 3 – [Frekvenser](#)

Jeg har også lavet en [fraklipsvideo](#) til at motivere til bare at blive ved med at øve; Det viser, at jeg selv har taget hver enkelt sætning en del gange, før de sad der.

Planen er i øvrigt at lave flere videoer, men det når jeg vist ikke inden deadline, også selvom den blev udskudt. Jeg håber, at det kan bruges af læserne af Reflex.

Alt det bedste,
Fra
Pernille

KJELD MADSEN

40

FLANØRENS GÅBEN UDEN TILLÆG

(med behørig tak til gruppen Klichés sang SUPERTANKER og det Slovenske rockband m.m. Laibach)

Spiser morgenmad
ved køkkenbordet

Havregrød
med honning rosiner
nødder kokos og dadler
glider gennem spiserøret

Maven omsætter
måltidets kulhydrater
og proteiner
til knogler kød og energi

Lungerne ånder
Hjertet pumper
blod og ilt rundt i legemet
Hjernen arbejder
Kroppen udsondrer
og afstøder affaldsstoffer
der vil forsvinde
som fækalier sved og urin

Skyller havregrødrester
af tallerken i køkkenvasken
Tager overtøj på
Åbner døren ud til trappen
Går ned ad trappen for at møde byen

Drejer ned ad Strøget

Sanser

Åndedrættet
fylder og tømmer lungerne
Hjertet
pumper blodet rundt i kroppen
Hjernen arbejder
udveksler monoaminer
mellem neuroner og nervebaner
registrerer beregner og bearbejder
indtryk og styrer alle bevægelser

Stopper for
rødt i et gadekryds
Biler af
forskellig farve og model
kører gennem fodgængerfeltet
Benene spadserer videre med kroppen da
det bliver grønt

Det er eftermiddag
og solen skinner
Modlys
blænder pupillerne
der trækker sig sammen

Tager solbriller på
Ser mennesker
gå i alle retninger

Temaet fra Godfather
rammer begge trommehinder
Hovedet drejer mod venstre
Øjnene registrerer
en gademusikant med
en trækharmonika

Drejer ned mod
en café i en sidegade
Tager solbrillerne af
Åbner døren til caféen
og går ind

Stemmebåndet og tungen
bestiller en kop filterkaffe
med mælk

Kroppen sætter sig
på en stol ved et bord
Hænderne sætter
kaffekoppen på bordet finder
læsebriller frem sætter dem
på næsen
tager en avis og bladrer

Øjnene læser og sindet bades
og farves i et mylder af
tillægsord og meninger

Læser en leder
En kronik
Skimmer sporten og lader øjnene
glide registrerende
over avisens overskrifter

Drikker kaffen færdig
Folder avisen sammen
Lægger den tilbage og
betaler

Går ud i solen

Sanser

Åndedrættet
fylder og tømmer lungerne
Hjertet
pumper blodet rundt i kroppen
Hjernen arbejder
udveksler monoaminer
mellem neuroner og nervebaner
registrerer beregner og bearbejder
indtryk og styrer alle bevægelser

Tager solbriller på
Suger åndedrættet ind
Ånder ud
og ER

FRAGILE

I dette øjeblik ser jeg på dig
 og føler
 en taknemmelig
 ømhed
 så sart
 at den ikke kan siges
 uden at gå i stykker

VREDE

En mægtig motor
 bag vældige forandringer
 der kan trække lange blodspor
 fra blødende sår
 den aldrig selv kan læge
 En menneskelig naturkraft
 der kan vælte imperier og fælde tyranner
 men aldrig vugge
 et barn i søvn

KÆRLIGHEDSDIGT

Min kærlighed til dig
 er indrettet sådan
 at jeg kan finde på at gå
 ned i døgneren klokken
 lort om natten og købe dine
 cigaretter selv om jeg ikke
 selv ryger og lukker alle
 vinduer op og alle døre i
 til det rum
 hvor du sidder og pulser

Det gør jeg sært nok
 vel vidende
 at min kærlighed til dig
 egentlig burde få mig til
 at kyle dine smøger
 ad Helvede til
 fordi din cigaretrøg er en
 pestilens der lugter grimt og
 vigtigst af alt: undergraver dit
 helbred og skader mine lunger

Tosomkærlighed er og bliver
 en besynderlig form for kærlighed

LAMENT

Og her blev mørkt
 Og her blev koldt
 Ugæstfrit
 Ubeboeligt
 og bare så tyst

Så knugende tyst

Ingen lyde
 Ingen dufte
 Ingen farver
 Ingen smag

Intet

Overhovedet intet

Sanserne imploderede i et sort hul af mismod
 tungere end bly og alverdens byrder tilsammen
 hvor lys hverken slipper ind eller ud

Sorgen er bare så øde og grim

MARERIDT # 113

Jeg hørte dig råbe mit navn gennem angst og bange anelser

Jeg hørte du råbte med menneskeblod på tøjet

Jeg hørte dig, men kunne ikke tage om dig

Men du råber stadig og jeg hører selvom maredrømmen er slut

Jeg spørger: Hvad lader mit navn ske? Hvis vilje sker i mit navn? Jeg
 hører. Jeg hører dig!

Jeg rækker ud mod dig, men sætter mit fingeraftryk på en tv-skærm

Men jeg hører stadig mit navn gennem desperationen og rædslen i
 din mund

Jeg hører dig

DIALOGUES 1

- D** Dyrker dystopisk dødsmesse den Darwinistiske drejebog direkte ?
Der dannes definitivt dateret drengelægs dacapo demokratisering
- I** Irrer individet irrationelt I istidens ideologiske ivrigheds integritet ?
Ifølge illegitim indrømmelse indtræffer ildelugtende illumination
- A** Afslører arketyper administration affældige asfalterede afgange ?
Af abnorm adelsmands abort afledes acceptabel abortløsning
- L** Lammer landflygtig livsnyder latriners lugtgeners lette landing ?
Lad livslysets laksko løfte langemanden latterligt latent larmende
- O** Opløser ortodoks ombudsmand opbyggelig opstyltet olympiade ?
Om opiumpibes oplysningspligt oversvømmes overtagers ozonlag
- G** Gendriver gonzo gazelle gedigen gondols gravhøjs graviditet groft ?
Garvet guerilla gudstjeneste græder gusten gæstearbejder grænseløs
- U** Udsultes uheldigt ultimatum ubevidst under uforudsete urskove ?
Umyndig ungersvends usminkede utopier uddør uden uheldige uvaner
- E** Egoistisk elefantorden efterligning erstatter ekstremistisk emblem
enøjet elskerindes evangelium evigt exceptionel eksponeret ?
- S** Slikker slukørede slagtekvæg slumkvarterernes sukkersøde slim ?
Spartansk sovepose stadfæster situationens sprængfarlige stofskifte

DIALOGUES 2

- D** I see dead people (The sixth Sence)
Frankly my dear,I don't give a damn. (Gone with the Wind)
- I** I'm going to make him an offer he cant refuse (The Godfather)
I'll be back (Terminator)
- A** We rob banks (Bonnie and Clyde)
Go ahead make my day (Sudden Impact)
- L** Its alive its alive (Frankenstein)
Plastics (The Graduate)
- O** Rosebud (Citizen Kane)
May the force be with you (Star Wars)
- G** Fasten your seat belts . It's going to be a bumpy night (All about Eve)
Toto, I've got the feeling we're not in Kansas anymore (Wizard of Oz)
- U** Im big its the pictures that got small (Sunset Boulevard)
The stuff that dreams are made of (Maltese Falcon)
- E** ET phone home (ET -the Extra Terrestrial)
You talking to me (Taxi Driver)
- S** Houston we have a problem (Apollo 13)
Well nobody's perfect (Some like it hot)

DETTE ER IKKE GARLAND
ELLER GARE DU NORD

(surrealistisk ordcollage)

på Gare du Nord
bag blodplettede lagner
i en livløs livmoder
understøttede Andre`Breton`s
brækkede ben opsatsen
hvor den revnede
guldfiskebowle indeholdt en
gusten moderkage som smeltede
i varmen

på Gare du Nord
havde bjerget i horisonten
form som Venus fra Milo
og på et rustent jernkors
i hendes afstumpede skygge sang
Jim Morrison
“Over the Rainbow”
for blodige judaspenge

på Gare du Nord
faldt hvide blomster
som pile fra himlen
mens en skrattende højtaler
forkyndte her er London
her er London

SKYDESKIVE

levende skydeskive
jeg føler den røde
prik i min nakke
den følger mig
hvor jeg går og står
svedig altid svedig
af angst af frygt hvornår
slår han til
jeg er uskyldig
til andet er bevist
det står der i loven
men her tæller
loven ikke
det er blevet
et spørgsmål om ære jeg
trykker på knappen
tager elevatoren op
op til øverste etage
vinden føles behagelig i
ansigtet her på taget nu
snyder jeg ham siger jeg
højt til mig selv mens
jeg ser ned i dybet falder
flyver jeg er fri

BLACK VELVET

i akvariebyens hvidhed
 sniger brændende dæks røg
 sig ind som sort fløjel danner
 en uigennemsigtig
 tågetilstand over idyllen
 bag sorte masker lyser øjne
 af fanatisk glans akvarie
 glasvæggene knuses liv
 siver ud og driver
 som hvide papirbåde
 i mørke gaders rendestene

HUNTER.

Solen står op i horisonten
 fisker med net
 fra fladbundet skydepram
 far sidder ved roret
 styrer påhængsmotoren
 på 10 hk med sikker hånd
 min bror og jeg trækker
 nettet op i båden
 det er fyldt med krabber
 men ingen fisk
 solens stråler varmer
 vi drikker sodavand
 og spiser sandwich
 og renser nettet for krabber
 på stranden far sidder
 på en havestol og dirigerer
 far sejler selv ud
 for at skyde fugle
 vi sidder på i sandet og venter
 han har skudt en edderfugl
 han var en dygtig jæger
 senere da han blev syg og dement
 måtte vi gemme hans gevær
 og patroner

Ubetydelig skønhed

For vacker til at give et navn - no name

Landevejsriddere

Mangfoldigheden

JORDEN TALER

Isen smelter
Temperaturen stiger
Dyrene uddør
Insekterne forsvinder

Kapitalismen breder sig
Hver en plet opdyrkes
Alle mennesker skal udnyttes
Grådigheden er uendelig

Intet varer evigt
Kullene er opbrugt
Olien bliver udtømt
Fiskene er væk

Indianerne ved det
Dyrene fornemmer det
Jorden føder os
Vi lever af den

Jorden viser os tegn
Ser vi dem?
Jorden taler til os
Lytter vi?

THORVALD BERTHELTSEN

I drift

Ordvekslinger for vrængende
understrømme der
genoplader vor sult

Isolering

Vi strejfes så tæt
at luftens membran dirrer
i knoglers brænding

Alt kommer til alt

I sidste ende
kærlighedslængsel,
tidsnød og uro til døden

Træde luft

Her kan vi ikke bunde,
kun hidse blodet til
udødelighed

Hjerterfri

Som voksne børn
på fire luffer
glider vi nøgne i tagfat
I forladte hjem
hvor vi troede ingen var den

På skinner

Bladglimt strækker sig
langt forbi min morgenkaffe
Kød hænger ved
sitrende kød
på trods af
slagtehallerne
Erindringen, der prøver
at møblere dagenes
lethed
med designet af i morgen, hænger sig i nedlagte sporveje

Aqua vitae

Brøndens øje gir'
natten

det lys, der spreder

stjernetåger ud

Sprækker i alting
slipper

livet ind og ud

vand er ren kemi

Du er

MØrk mit hjerte mod din
rygs præcise rids min
-nde i dine h-rspidsers
historie min h-ndflade p-
din nakkes kblede bue
mellem dagligdag og
stjernet-gers sorte huller
med uendelig tyngde.
Det er her
det er nu
det er
det
du er

ERIK TRIGGER OLESEN VI · DIGTE

BRØNDUM

Haiga - Billeddigtning

Jens-Christian Kjær

Jasmin S

streger i sandet

UNDERSKOV 1

- EN ANTOLOGI MED LYRIK OG KORTPROSA

ORDSNEDKEREN

Flemming Jakobsen

CLAUS HØXERØE HYLLET FRA GADEN

Benny Pedersen

Genskabte minder

DUPLIKATORDRØMME

BO LILLE

HAIKU PÅ DANSK

- med skævt smil og skæve øjne

ONEMAN

Bo Lille

Jamen okay og andre Danmarksdigte

Ordsnedkeren

BO LILLE HAIKU - krytæg med afkroge

ONEMAN

A. Silvestri

Faderens sønner

Science Fiction Cirklen

Bo Lille

For dvælesjæle - Haiku til almen vederkvægelse

mellemgård

MICHAEL DYST

TING MAN KAN SIGE I STEDET FOR "JEG ELSKER DIG"

MICHAEL DYST

FOWAIDARAMA

Arash Sharizadeh Abdi

KVAASIDANSK

Det Poetiske Bureaus Forlag

Carl Scharnberg

Hører du... - læresstykker og digte i udvalg

Husets forlag

af sort sind

Bettina Uhlott

UNDERSKOV 3

- en antologi med lyrik og kortere prosa

Ordsnedkeren

Quintologi

- lyrik og kortprosa fra 24 af Danmarks talentfulde kvindelige forfattere

Columbine Support & Design

UNDERSKOV 2

- EN ANTOLOGI MED LYRIK OG KORTPROSA

ORDSNEDKEREN

Line-Maria Lång

ROTTEKONGE

Hov - vent et øjeblik

lyrik og kortprosa fra 29 af Skandinavians talentfulde og aktive forfattere

Columbine Support & Design

VINTAGT '13

Ordsnedkeren

EGNE DIGTE UDVALGT AF HENRIK NORDBRANDT

GYLDENDAL

BO GREEN JENSEN

DEN BLIVENDE ENGEL

BORGEN

Peer Poulsen: SELVSKREVNE DIGTE

ELDIG DIGNERNE OVER: usynod read

CHRISTEL WIINBLAD

MIN LILLEBROR

THE LITERARY REVIEW

50 / 1

Cunilla Bergström

Gina Støjer Anders Ager

NIELS ØSTERGAARD

A grandpa's fairytale to his grandchild

Come here, my dear grandchild Come.
 Sit on my knee
 And I'll tell you the story
 Of how it may be
 That man was born
 Many years ago
 As far as your grandpa
 Was taught to know

Well, before time of life
 There were just two things
 In the world as I remember
 That ever could bring
 Anything together
 It was mother Sky
 And far down below her
 Father Earth; he cried

Why he cried, my grandchild
 He cried for a wife
 No doubt he felt so alone and
 Not worthy of life
 I'm nothing alone
 He cried in the sky
 Here is cold, here's nothing
 None of any kind

Well mother Sky could hear him
 From high in the sky
 And how come I really don't know
 So please don't ask why
 But grandpa knows
 She looked his face
 She loved him from first day
 A quite new age

Yes they fell in love and
 Most beautiful tings
 That ever is developed
 Their love life brings
 Colours are formed
 The seas are made
 Beginning, as land grows
 A quite new age

They made love anywhere
 On land, in the sea
 Anywhere in this area
 Where lovers may be
 Together alone
 In a beautiful land
 But still they did not know
 That they made man

They made love in the ocean
 Near the east area coast
 Father Earth was a hot lover
 As far as I know
 Their juice of love
 Congealed to be
 The island Hokkaido
 For me to see

But then, my dear grandchild
 It happened to be
 Mother Sky became ill and
 She could not foresee
 What happened if she
 Went on with her
 Father Earth, her true love why
 She left the earth

She stayed in the sky for
 Nine month, if I'm right
 Then she came to Hokkaido
 Gave birth for a child
 A beauty as you
 My dear grandchild
 But alone on the earth
 In wilderness life

Why it cried, my grandchild

As you also may do
 If you're hungry or thirsty
 Or you're cold and blue
 A cry for warmth
 And she, mother Sky
 She knitted the sun to
 Keep warm her pride

This is why, my grandchild
 As you also may see
 Hokkaido is the best place
 On the earth to be
 Best fish, best fruit
 The best of all
 And here, dear, the first child
 Of all was born

Mother Sky made the sun
 Shine every day
 Produce flowers and food for
 The child that she made
 Father Earth was happy
 Gave her the land
 That we call mother earth
 This gift for man

HENRIK GIVERSEN

Selvom man skal dø engang
 er det ikke hele historien
 hvis man ikke kender den på forhånd
 Alle kapitlerne skal genkendes som det de er idet de
 sker Ellers er det hele turen forfra

Det er hele livet i små ryk
 og måske skal man frem og måske skal man tilbage
 her på stedet hvor man står

At kende det hele på forhånd At ha' det hele i baghånd
 Det er meget smukt her på stedet i disse centre og
 cirkler i disse muligheder man står i

En nat i sekunderne der trækkes afsted
 på dette sted
 og dette sted
 Altid altid
 dette sted

Tre ganges
 returrunde i dette spil
 kaldet Uafvendeligheden
 Et godt liv
 det gode liv
 mod dette

Det er bare en gang erstatning
 fremfor virkelig at eksistere der gør det
 denne Virkelighedsvandring i
 Spejlkabinettet For Viderekomne

Et sted hen
 med mørket i lyset
 og klare punkter
 For alligevel er
 man et sted som
 hér
 og vender sig ikke
 om mod det andet
 som osse er der
 i dén grad, for fanden!

på dette sted
og dette sted

Altid altid
dette sted

Tre ganges
returrunde i dette spil

kaldet Uafvendeligheden

Et godt liv
det gode liv
mod dette

Det er bare en gang
erstatning

fremfor virkelig at eksistere
der gør det

denne
Virkelighedsvandring i
Spejlkabinettet For
Viderekomne

Et sted hen
med mørket i lyset
og klare punkter

For alligevel er
man et sted som
hér
og vender sig ikke
om mod det andet
som osse er der
i dén grad, for fanden!

Hvis noget går galt går det galt

Det er alt

Det alle sangene handler om - én sang inden i den anden
Det er bevægelse

Det er lidelse og det er dans
Det er tiden i det hele
i alle trinnene og sekunderne trip-trap
og tik-tak

Det er sådan et valg af dén type
man kan træffe på ét tidspunkt og ikke på et andet

På et tidspunkt er valget forpasset og det må forlades

Der er så meget
og det ér altsammen dette-hér
dette-hér

Hvad jeg virkelig ville i denne verden
efter pausen

Det er vejen ind i forvirringerne ind i det gamle net

af blændværk og blindgyder af forviklinger
og forvittringer

Sindets spærreballoner for en bar betragtning

De ting man har lov til at gøre i rummet

med en lille kande te foran sig hvor den er

står frem på bordet hurra!

Det er stadig et spørgsmål
om man er med på forestillingen eller bare en figur
i manuskriptet

Det er stadig mørkt
at bevæge sig i dette rum og sådan er det

Ting man ikke kan høre Ting man ikke kan se

Fordi man ikke har alle sanser
med fra fødslen
ramler man gennem livet

Jeg har betalt
kørt i alle retninger og frem og tilbage

Det er så cool at være født
Det er så cool at være til
Det er det fedeste der findes

siger de fleste
når de ikke ramler ind i noget

De mange små ting i det store

og det store i det små

Det er en boldgade for sig
Der er flere
Der er få

Et sted mellem alle drømmene
og de omtrentlige omgivelser i tågerne hvor det hele kunne være
antydnet og glemt i en krølle af tiden

Et sted mellem antydningerne og hvor det hele kunne være
som et diset strejf af en mulighed endnu ikke født eller affødt af noget

Som du sidder ved tvivlens side
og ikke rigtig ved om du skal se til den eller til den anden side
og lade som om
usikkerheden

er der
som andet end alle de forsinkelser der
fylder rummet som gammel luft

Det hele er tilstede
i disse cirkler af alt og intet
i disse påstande om det hele som
intet er

Sjælen er i marken ude at høste
Man kan ikke lege med tanken uden at omgå den
i praksis

Når man bli'r klogere sker tingene af sig selv
Når man bli'r klogere lyster rummet
Når man bli'r klogere mødes behovene
Når man bli'r klogere føjer indskydelserne sig

BY THE WAY
LIFE IS
WONDERFUL

BJARNE KIM PEDERSEN

En Tanke

Floden tømmes i havet
men løber aldrig tør
Kosak drengen søger fremtiden
men ingen kender morgendagen
Kosak drengen har forladt sit hjem
han forlod slægt og venner
det blå havs bølger sprøjter og skummer
triste tanker forstyrrer hans sind.

”Hvorfor gik du ubekymret væk
hvorfor efterlod du
din gamle far, din grå mor
din elskede, til deres skæbne.
I fremmede lande lever fremmede folk
deres måde er ikke din måde
Der vil ikke være nogen til at dele din elendighed
eller fordrive dagen med.”

På den anden side havet, hviler kosakken
Det urolige hav gør ham fortvivlet.
Han troede en formue ville vente ham
Ulykke er hans parti.
I v-formation, over bølgerne
flyver tranerne til hjemmet.
Kosakken græder - hans slagne stier
er dækket af ukrudt.

Taras Shevchenko St. Petersburg 1838

Dansk: Bjarne Kim Pedersen (efter engelsk udgave af John Weir Toronto)

Taras Shevchenko regnes som Ukraines nationaldigter. Han blev født som livegen i en lille landsby syd for Kijev. Han var i opposition til zarregimet og talte de undertryktes sag, ligesom han var en markant fortaler for den ukrainske nationale idé. I det moderne, uafhængige Ukraine er Shevchenko et nationalt ikon. Taras Shevchenko blev født 1814 og død 1861

MOR JEG ER NU EN EKSTREMIST

af Olga Perekhrest, dansk af Bjarne Kim Pedersen

Olga: Journalist, writer, poet, blogger. Var med på Maidan

Hej mor, jeg er en ekstremist
klædt i gul blå flag
Jeg har spærret broerne med kæder til at låse
Jeg var med på bilturen til Mezhyhiria-residensen

Du ved mor, jeg er - en ekstremist
synger: "heltemod er ikke udryddet endnu"
jeg tror på helte,
jeg er hærget af nattetimers debatter
med ultra-højre og venstreorienterede.

Mor, jeg er nu en ekstremist
vores slogans - barske og hårde
vores hjelme, masker og tørklæder
alt dette kan være årsagen
jeg kan blive sendt 10 år i fængsel
væk fra hjemmet, på stand by
jeg vil ikke komme ind fra kulden

Systemet har særlige evner
til at brække vores pigge og ribben
så i dag er vores største mål
at redde vennerne fra den magt, der dræber
hvilken mening er der i at være tavse
jeg har intet at tabe, i det mindste.

Så mor - nu er jeg EN EKSTREMIST

That 's all, folks!

- til slut en sang af Oscar Vela m.fl.

<https://www.youtube.com/watch?v=RcGsxFRY5IY>

Sean Ryan Bjerremand takker hermed af efter 2 1/2 år som redaktør. Tak til alle de medvirkende, samt redaktionelt samarbejde med Jan Nygaard, Louise Bach, Luchessi Montecillo, Daniel Mantel og Marlene Madsen.

Det gik sgu da meget godt!

